

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: سیداحمد نزل آبادی، ۱۴۰۰

نقش قاعده تحذیر در مسئولیت والدین در قبال فرزندان

والدین در برابر فرزندان تکالیفی بر عهده دارند که بخشی از آن‌ها در قانون مشخص شده است و مواردی هم از عرف استنباط می‌شود. بنابراین، قانون بر روابط آنان حاکم است و تکالیف مقرر منشأ قراردادی ندارند. ازای نرو، طبیعی است که انجام ندادن تکالیف، باعث نقض حقوق فرزندان می‌گردد و بالتبع، مسئولیت مدنی والدین را - در صورت وجود دیگر شرایط- در پی دارد؛ زیرا والدین نیز مانند سایر افراد حق تعرض به حقوق فرزندان و آسیب رساندن به آن‌ها را ندارند و طبق قاعده، تمامی خسارات باید جبران شوند و هیچ ضرر غیرمتعارف نباید وجود داشته باشد. در کنار مسئولیت مدنی شخصی و یا آغازین که برای یک شخص و سبب زبانی که به دیگری وارد کرده است تحقق می‌یابد، گونه دیگری از مسئولیت مدنی پا به عرصه وجود گذاشته است که برپایه آن شخص می‌بایست زبانی را که به وسیله شخص دیگر به شخص سومی وارد گردیده است جبران کند یعنی با وجود اینکه شخصاً چه در قالب مباشرت و چه در قالب تسبیب نقشی در ورود زیان توسط شخص دیگر به شخص سومی نداشته است با این وجود و به سبب اراده قانونگذار و یا قرارداد بین شخص زیانکار و شخص دیگر مسئولیت جبران زیان وارده را برعهده دارد قاعده‌ی تحذیر یا همان قاعده‌ی هشدار می‌تواند در صورتی اثبات شود که به مخاطب در مورد امری خطرناک قبل از انجام آن هشدار داده باشد موجب رفع مسئولیت از طرف شده باشد که در مورد والدین هم در صورتی که در باره خطرات بازی، یا ازدواج و یا عدم تحصیلات به فرزند هشدار داده باشد از والدین رفع مسئولیت شود.

کلیدواژه‌ها: مسئولیت مدنی، والدین، فرزندان، ضرر و زیان، جبران خسارت قاعده تحذیر

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۹۰۷۸۰۰۳۹۶۹۶۱۳۹۹۱۶۲۳۰۷۶۲۷

تاریخ دفاع: ۱۴۰۰/۰۶/۱۷

رشته‌ی تحصیلی: حقوق خانواده

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر مهران عبدلی

M.A. Thesis:

The role of warning rule in parental responsibility towards children

Parents have responsibilities to their children, some of which are specified in the law, and some of which are inferred from custom. Therefore, the law governs their relationship and

the prescribed duties do not have a contractual origin. Therefore, it is natural that not doing homework violates the rights of children and, consequently, entails the civil liability of the parents - if there are other conditions; Because parents, like other people, do not have the right to infringe on their children's rights and harm them, and as a rule, all damages must be compensated and there must be no unforeseen harm. In addition to the personal or initial civil liability that is realized for one person and the cause of the damage he has caused to another, another type of civil liability has emerged in the field according to which that person must pay the damage caused by another person. A third party has entered to compensate, ie despite the fact that he personally did not play a role in causing damage to another person, either in the form of stewardship or in the form of intercession, nevertheless due to the will of the legislator or the contract between the injured party and another person. It is responsible for compensating the damage

The warning rule or the same warning rule can be proved if it has warned the addressee about something dangerous before doing it, it has relieved the responsibility, as in the case of the parents, if the dangers of gambling, or marriage, and Or lack of education has warned the child to take responsibility from the parents.